

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Gheorghiș Ivan împotriva încheierii din 06 februarie 2015 a Curții de Apel Comrat,

adoptată în pricina civilă la cererea introductivă a lui Gheorghiș Ivan împotriva SRL "Gigant Agro" în proces de insolabilitate și Comisia de repartizare a bunurilor SAIA "Gigant" cu privire la declararea nulității actului Comisiei de privatizare a bunurilor SAIA "Gigant" din 01 februarie 2001 și a listei bunurilor aflate în proprietatea SRL "Gigant Agro" care au fost incluse în masa debitoare la data de 01 iulie 2012,

c o n s t a t ă :

La data de 04 februarie 2015 Gheorghiș Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gigant Agro” în proces de insolabilitate și Comisia de repartizare a bunurilor SAIA „Gigant” cu privire la declararea nulității actului comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” din 01 februarie 2001 și a listei bunurilor aflate în proprietatea SRL „Gigant Agro” care au fost incluse în masa debitoare la 01 iulie 2012.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform procesului-verbal din 30 august 2000 al adunării generale extraordinare a acționarilor SAIA „Gigant”, s-a decis de a privatiza bunurile societății, cu lichidarea ei ulterioară și a fost aleasă comisia de privatizare a bunurilor, președinte al căreia a fost numit N. Ivancioglu.

Conform actului din 01 februarie 2001, comisia de privatizare a recunoscut datoriile creditoare în sumă de 7551545 lei și le-a acceptat pentru stingerea datoriilor a gospodăriei noi SRL „Gigant Agro”. În act sunt enumerate bunuri în total de 181 de obiecte, care precum că au fost transmise SRL „Gigant Agro” pentru stingerea datoriilor, la act se anexează lista creditorilor.

Reclamantul consideră că actul nu corespunde realității, nu poate să genereze efecte juridice și nu este valabil. Deoarece în baza Legii de restructurare a gospodăriei agricole în procesul de privatizare comisia a avut dreptul să recunoască datoriile SAIA „Gigant” în limitele termenului de prescripție extinctivă și să întocmească lista (tabelul) creditorilor. În opinia reclamantului lista creditorilor de asemenea trebuia să fie semnată și de către primarul or. Vulcănești.

Susține reclamantul că comisia de privatizare nu era în drept să transmită datoriile către noua întreprindere SRL „Gigant Agro” fără acordul organului de conducere al SRL „Gigant Agro”. Referitor la faptul că actul din 01 februarie 2001 este fals, se confirmă și prin procesul-verbal nr. 1 din 08 august 2006 și prin actul de primire-predare din 08.08.2006 al comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant”.

Menționează reclamantul că în proces-verbal nr. 1 din 08 august 2006 în pct. 7 este menționat că pînă la finisarea încheierii și înregistrării contractului de arendă a pămîntului și corectarea sumei definitive a cotei-părți patrimoniale, în scopul asigurării integrității obiectelor de producție, se atribuie noilor lideri următoarele obiecte - Gheorghiș Ivan - atelier de altoire, subsol. Suma definitivă a fost stabilită la 11 septembrie 2013 și tuturor acționarilor li s-au eliberat titluri privind dreptul de proprietate.

În actul din 01 februarie 2001 este menționat că pentru stingerea datoriilor SAIA „Gigant” față de bugetul de stat și fondul social se transmit 16 obiecte în sumă totală de 2976182 lei. Dintre aceste 16 obiecte sunt enumerate: atelier de altoire, nr. de inventariere B001 la prețul de 69537 lei, atelier de altoire nr. de inventariere B002 la prețul de 74794 lei și subsol nr. de inventariere B003 la prețul de 131067 lei, iar datoria principală față de fondul social constituie 878878 lei.

Datoria existentă la SAIA „Gigant” pentru luna februarie anul 2001 față de bugetul de stat și fondul social se combate prin certificatul nr. 1110 din 13 noiembrie 2014 eliberat de către Direcția de Administrare Fiscală Vulcănești. În baza certificatului, SAIA „Gigant” la situația din luna februarie anul 2001 nu a avut datorie, însă datoria care a fost indicată în actul SAIA „Gigant” față de fondul social în sumă de 878878 lei, conform certificatului menționat, s-a format la data de 01 ianuarie 2007. Faptul stingerii datoriilor SAIA „Gigant” față de creditorii din contul bunurilor societății transmise nu a avut loc, ceea ce se confirmă prin certificatele din 07 noiembrie 2014.

La data de 01 iulie 2012 comisia în componența administratorului insolabilității autorizat al SRL „Gigant Agro” – V. Popa, reprezentantului SRL „Gigant Agro” - N. Ivancioglu și a contabilului-șef N. Chisacova a întocmit lista obiectelor ce aparțin SRL „Gigant Agro” în proces de insolabilitate, care au fost incluse în masa debitoare. În listă ca proprietate a SRL „Gigant Agro” au fost incluse 40 de obiecte, dintre care 34 de obiecte au fost transmise conform actului nr. 1 din 01 februarie 2001 al comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant”.

Consideră reclamantul că actul din 01 februarie 2001 și lista proprietății SRL „Gigant Agro” în procesul de insolabilitate, nu corespunde realității și din aceste considerente s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta cerere.

Prin încheierea din 06 februarie 2014 a Curții de Apel Comrat s-a restituit fără examinare cererea lui Gheorghiș Ivan împotriva SRL „Gigant Agro” în proces de insolabilitate și Comisia de repartizare a bunurilor SAIA „Gigant” cu privire la declararea nulității actului Comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” din 01 februarie 2001 și a listei bunurilor aflate în proprietatea SRL „Gigant Agro” care au fost incluse în masa debitoare la 01 iulie 2012, cu toate actele anexate.

La data de 16 februarie 2015 Gheorghiș Ivan a depus recurs împotriva încheierii din 06 februarie 2015 a Curții de Apel Comrat. În motivarea recursului a indicat că au fost încălcate normele de drept.

Menționează recurentul că nu este de acord cu concluzia instanței precum că a fost încălcată procedura de soluționare prealabilă, deoarece în adresa comisiei în componența administratorului insolvenței autorizat al SRL „Gigant Agro” – V. Popa la 03.04.2013, 15.04.2013 și 11. 04.2014 au fost expediate cereri prin care a solicitat ca din lista imobilului SRL „Gigant Agro” în proces de insolvență să-i fie atribuite: atelier de altoire, nr. de inventariere, atelier de altoire nr. de inventariere B002 și subsol nr. de inventariere B003, însă nu a primit nici un răspuns.

Mai indică recurentul că este greșită concluzia instanței de insolvență precum că actul din 01.02.2001 al comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” nu are atribuție la masa debitoare a SRL „Gigant Agro” în proces de insolvență.

La data de 09 martie 2015 SRL „Gigant Agro” a depus referință împotriva recursului declarat de Gheorghiș Ivan.

Examinând temeiurile recursului, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea contestată.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, iar încheierea instanței de insolvență legală și care urmează a fi menținută, din următoarele considerente.

După cum denotă actele cauzei recurentul a solicitat declararea nulității Actului comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” din 01 februarie 2001 și a listei bunurilor SRL „Gigant Agro”, care au fost incluse în masă debitoare din 01 iulie 2012.

Instanța de recurs constată că instanța de insolvență corect a stabilit că din actul comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” din 01 februarie 2001 rezultă că acest act nu se referă la masa debitoare a SRL „Gigant Agro”, ci prin acesta se stabilește lista datoriilor SAIA „Gigant”, care urmează să fie transmise către SRL „Gigant Agro”.

Și, instanța de recurs menționează că rezultând din obiectul litigiului - declararea nulității actului comisiei de privatizare a bunurilor SAIA „Gigant” din 01 februarie 2001, instanța de insolvență corect a stabilit că pricina nu poate fi examinată de către Curtea de Apel Comrat ca instanță de insolvență, ci este de competența instanței de drept comun în raza teritorială unde se află domiciliul intimatului și bunurile litigioase.

Această soluție corectă a fost emisă de instanța de insolvență prin prisma art.5 al Legii insolvenței, care stabilește expres competența instanței de insolvență.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că Curtea de Apel Comrat corect a constatat că la înaintarea acțiunii cu privire la declararea nulității listei bunurilor, aflate în proprietatea SRL „Gigant Agro”, care au fost incluse în masa debitoare din 01 iulie 2012, recurentul nu a respectat calea prejudiciară stabilită de lege pentru soluționarea

litigiului în conformitate cu alin. (1) și (3) art. 48 al Legii insolvenței, care stabilește că persoana care în baza unui drept real sau personal poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare nu este creditor chirografar, în acest caz persoana înaintea administratorului insolvenței /lichidatorului o *cerere de separare* a bunului din masa debitoare sau de partajare a patrimoniului din proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

Astfel, Gheorghieș I. urma să depună inițial o cerere prin care contestă masa debitoare administratorului insolvenței și doar ulterior și în dependență de răspunsul acestuia putea să se adreseze în instanța de insolvență. O astfel de cerere la materialele cauzei nu se conține.

Mai mult ca atât, instanța de insolvență a indicat că în procedura sa deja se află cererea lui Gheorghieș I. privind separarea bunurilor din masa debitoare, circumstanță direct indicată și de către recurent în recursul depus. Respectiv o cerere suplimentară în acest sens nu mai este necesară.

În acest context, instanța de recurs reiterează că argumentele invocate de către Gheorghieș Ivan în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei pentru casare a încheierii recurate și care urmează a fi respinse.

În baza celor enumerate supra, instanța de recurs reiterează că instanța de insolvență corect a stabilit circumstanțele cauzei, norma materială care urmează a fi aplicată și corect a emis încheierea contestată.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Gheorghieș Ivan și de a menține încheierea din 06 februarie 2015 a Curții de Apel Comrat.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Gheorghieș Ivan.

Se menține încheierea din 06 februarie 2015 a Curții de Apel Comrat, adoptată în pricina civilă la cererea introductivă a lui Gheorghieș Ivan împotriva SRL "Gigant Agro" în proces de insolvență și Comisia de repartizare a bunurilor SAIA "Gigant" cu privire la declararea nulității actului Comisiei de privatizare a bunurilor SAIA "Gigant" din 01 februarie 2001 și a listei bunurilor aflate în proprietatea SRL "Gigant Agro" care au fost incluse în masa debitoare la data de 01 iulie 2012.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală